

Bemærkninger til forslaget

Den 6. juni 1973 vedtog folketinget enstemmigt at opfordre regeringen til at nedsætte et udvalg, der skulle undersøge homøopatiske og naturmedicinske præparater, samt et udvalg, der skulle fremme og systematisere undersøgelser af hidtil ikke-autoriserede helbredelsesmetoder. (Der kan henvises til folketingsbeslutning om nedsættelse af udvalg til undersøgelse af den sygdomsforebyggende indsats m.v. og af ikke-autoriserede lægemidler og helbredelsesmetoder (af Nordqvist (RV), Henning Andersen (KF), Dagmar Andreasen (RV), Arne Larsen (SF), Lis Møller (KF) og Vivike (SF)), Folketingstidende 1972-73, forhandlingerne sp. 3264, 4503 og 7643, tillæg A sp. 4945, tillæg B sp. 2459 samt tillæg C sp. 1867). Af praktiske grunde nøjedes man med at nedsætte et enkelt udvalg, der imidlertid med indenrigsministeriets tilladelse kunne supplere sig med særligt sagkyndige, samt at nedsætte underudvalg.

Bag folketingsbeslutningen lå der – som det fremgik af den afgivne betænkning over beslutningsforslaget – en erkendelse af, at det på baggrund af den hurtige udvikling inden for den medicinske og farmaceutiske viden, ikke kan afvises, at visse utraditionelle medikamenter kan have en effekt. Endvidere hed det, at »Udvalget er endvidere af den opfattelse, at der foreligger så mange – indtil nu udokumenterede – påstande om patienters helbredelse ved »naturmetoder«, at det – først og fremmest af hensyn til patienterne – er påkrævet, at undersøgelser på dette område fremmes og systematiseres.«

Det omtalte udvalg afsluttede sit arbejde i september 1983 med en betænkning (betænkning nr. 990/1983 »Naturpræparater og ikke-autoriserede helbredelsesmetoder«). Da den blev offentliggjort, fremstod det i flere dagblade, som om man havde

vist, at naturmedicin og alternative helbredelsesmetoder ikke virker. Faktisk er betænkningens konklusion en helt anden. På den ene side siger man, at »Udvalgsarbejdet har imidlertid ikke kunnet verificere påstanden om, at der blandt naturpræparater i videste forstand eller blandt ikke-autoriserede helbredelsesmetoder findes brugbare alternativer til de behandlingsmidler og -metoder, der benyttes i det officielle sundhedsvæsen«, men man fremhæver ligeledes, at »Modsat giver udvalgets undersøgelser heller ikke dækning for vidtgående konklusioner af negativ karakter, idet de gennemførte undersøgelser kun har kunnet dække et meget begrænset område.«

Derefter konkluderer udvalget, »at det fortsat er vigtigt og lige så aktuelt som ved udvalgets nedsættelse under en eller anden form at vurdere mulige undersøgelsesemner.«

Denne konklusion hænger blandt andet sammen med, at udvalget konstaterer, at »Størstedelen af de gennemprøvninger (af lægemidler), der under de gældende vilkår finder sted, er afhængige af midler fra firmaer, der har økonomisk interesse i undersøgelsen, mens andre behandlinger, herunder også naturmedicinske, sjældent kommer i betragtning. Dette kan være til skade for patienterne . . .«

Forslagsstillerne er enige i betænkningens konklusion og argumentationen for de forslag, der stilles. Beslutningsforslaget har derfor som formål at sikre, at der til stadighed finder en afprøvning sted af ikke-autoriserede lægemidler og helbredelsesmetoder. Denne afprøvning bør finde sted i et samarbejde mellem ikke-autoriserede behandlere og videnskabeligt uddannede behandlere og kan finansieres ved at pålægge både autoriseret medicin og ikke-autoriserede præparater en reklameafgift.